Fragmentarium

qđ n̄ eēt uer᷒ dī fili᷒. ihc xp̄ſ naza-
ren᷒. cui ſe iacob᷒ apl̄m cōmemorabat
atq; diſcpl̄m eē. Iacob᷒ aū in ſpū ſc̄o
c̄fident̄ agenſ. oſ aſſertioneſ fileti e
uacuauit. oſtendenſ ei ex ſcripturiſ
ſcīſ hc̄ eē ihm̄ xp̄m filiū dī uerū.
quē iudī crucifixerīt. Lec̄ III.
Reuerſuſ ū filet᷒ ad ermogenē magiſ-
trū ſuū. dix̄ ei. Iacobū qſe ſeruū x̄
ihu nazareni eē aſſerit. & apl̄m ei᷒
eē ſciaſ. atq; ſupari nullom̄ poſſe.
Hā in nomine ei᷒ uidi eū demoneſ ex
obſeſſiſ corporib; eicientē. cecoſ illu
minantē. lepſoſ mundantē. Aſſerīt
etiā amiciſſimi mei uiri. uidiſſe ſe
eū mortuoſ ſuſcitantē. & diuerſaſ
hominū īfirmitateſ ūbo curantē. L̄
Sed quid multiſ morabimur? Oīſ ſcāſ IIII
ſcripturaſ ingr̄ filet᷒. memorit̄ tenet
ipſe iacob᷒ apl̄ſ x̄. & ex eiſdē ſcripturiſ
oſtendit n̄ eē alterū filiū dī. n̄ hc̄
quē iudī crucifixerīt. Et cūerſuſ file
t᷒. ad ermogenē magū. dix̄ ei. Place
at ḡ t̄ c̄ſiliū meū. & ueni ad ipſū.
& poſtula t̄ indulgentiā ab eo.
Quod ſi n̄ feceriſ. ſciaſ t̄ artē tuā ma
gicā īnullo penit᷒ pfuturā. Me aū
ſciaſ ad ipſū reuti. & petē. ut ei᷒ me
rear eſſe diſcipuluſ. & in xp̄m ihm̄
uerū dī filiū credē me faciat. L̄ v.
Ermogeneſ aū hec audienſ. replet᷒ ē
zelo. & uinx̄ filetū. ita ut ſe moue
re n̄ poſſet. & dicebat ei. Videam᷒. ſi
iacob᷒ tuuſ ſoluat te. ab hiſ uincliſ.
Tūc filet᷒ miſit feſtinantē puerū ſuū.
ad iacobū. Qui cū ueniſſet. & nun
ciaſſet ſc̄o iacobo. ſtatī ſudariū ſu
ū miſit ad eū dīcēſ. Accipiat eū. &
dicat. Dn̄ſ ihc x̄ erigit alliſoſ. &
ipſe ſoluit cōpeditoſ. Statī aū ut
ſudario ei᷒ tetigit eū. iſq; hoc at-
tulerat. reſolut᷒ a uinculo magi fi
let᷒. cepit currere ad ſc̄m iacobū.
īſultanſ maleficiiſ magi. Lec̄ VI
Ermogeneſ aū mag᷒ dolenſ qđ ei ī
ſultaſſet. arte ſua excitauit demo
neſ. & miſit eoſ ad iacobū dicenſ.
Ite. & ipſū iacobū m̄ adducite. ſi

mul etiā filetū diſcpl̄m meū. ut e
go uindicē me ī eo. ne m̄ diſcpli m
i. talit̄ icipiant īſultare. Venient
aū demoneſ ad ſc̄m iacobū. ubi ora
bat. ululatū ī aere habē cep̄er dī
centeſ. Iacobe apl̄e dī. miſerere nr̄i
qa antequā ueniat tēp᷒ īcendii nr̄
iā ardem᷒. Dīc eiſ iacob᷒. Vt qđ ue
niſtiſ ad me? Dicunt ei demoneſ.
Miſit noſ ermogeneſ. ut te & filetū
ad ipſū pduceremus. Mox aū ut igre
ſi ſum᷒. angl̄ſ dī ſc̄ſ. catenis igneiſ re
ligauit noſ. & cruciamur. Tūc demone
reuſi ad ermogenē. iuſſu apl̄i eū ad
duxer̄ uinctū. & mali ei nihil fece
Ermogeneſ aū uidenſ magicā artē ſ
ā nil pfeciſſe. docente apl̄o. credidit
Abiathar aū pontifex anni L̄ VII xpo
illi᷒. uidenſ multū ppl̄m dn̄o credidiſ
ſe replet᷒ ē zelo. & p pecuniaſ excita
uit ſeditionē grauiſſimā c̄tra iacobū
apl̄m. ita ut un᷒ ex ſcribiſ phariſeorū
mitteret funē ī collū iacobi apl̄i. & p
duceret eū ad p̄toriū herodiſ regiſ
filii archilai. q iuſſit decollare eū.
Cūq; duceretur ad decollationē. uidit pa
raliticū iacentē. & clamantē ſibi. Sc̄e
iacobe apl̄e ihu xp̄i. libera me a dolo
rib;. qb; oīa mēbra mea cruciantur.
Et ait ad eū. In nomine crucifixi dn̄i
mei ihu x̄. exſurge ſan᷒. & benedic
ſaluatorē tuū. Et ptin᷒ ſurrex̄ hō.
& cepit gaudenſ currere. & bene-
dicere nom̄ dn̄i ihu xp̄i. Lec̄ VIII
Tūc ille ſcriba nōe ioſiaſ. q ei funē in
collū miſerat. extraxit eū. & mit
tenſ ſe ad pedeſ apl̄i. cepit ei dicē.
Obſecro te. ut deſ m̄ īdulḡtiā. & fa
ciaſ me noīſ ſc̄i participē. Intelli
genſ aū beat᷒ iacob᷒. uiſitatū a dn̄o
cor ei᷒. dix̄ ei. Tu crediſ. qa dn̄ſ nr̄
ihc x̄ quē crucifixer̄ iudī. ipſe ſit
uer᷒ fili᷒ dī uiui? Et ait ioſiaſ. Ego
credo. & hec ē fideſ mea. ex hac
hora. qa ipſe ē filiuſ dī uiui. Tunc
abiathar pontifex fec̄ eū teneri.
& dix̄ ei. Si n̄ diſceſſeriſ a iacobo.
& maledixeriſ noī ihu x̄. cū ipſo

License: public_domain – Chicago, University of Chicago Hanna Holborn Gray Special Collections Research Center, Codex Ms 686, Image 003 – Lectionary or Passionary (https://fragmentarium.ms/view/page/F-kfzm/10084/74910)